

Vysoko v peruánských Andách

Biskup Enrique Pelach, první kněz Kněžské společnosti Svatého kříže, přivedl k Bohu tisíce mužů a žen. Strávil přitom mnoho hodin v koňském sedle na horských stezkách v Peru.

24.08.2009

Otec Pelach přistál v peruánském přístavu Callao v roce 1957. Byl jedním z pěti diecézních kněží, kteří přijeli, aby se starali o novou Prelaturu Yauyos, která byla právě

vytvořena a svěřena Opus Dei papežem Piem XII. Od té chvíle do své smrti 19. července 2007 zůstal otec Pelach v Peru.

Když jako mladý kněz končil svá studia v Římě, setkal se se sv. Josemarií Escrivou a stali se přáteli. Brzy poté byl prvním knězem, který požádal o přijetí do Kněžské společnosti Svatého kříže, kterou sv. Josemaría založil jako kněžskou asociaci podstatně spojenou s Opus Dei.

Otec Pelach byl papežem Pavlem VI. jmenován biskupem v Abancay a 21. července 1968 převzal diecézní katedrálu. V této katedrále se 21. července 2007 konal jeho pohřeb. Současný biskup Isidro Sala řekl v homilii, že srdce biskupa Pelacha „přestalo bít na zemi, ale nepřestalo milovat, protože Láska s velkým L – ta láska, se kterou miloval Boha a lidstvo – nikdy nepřestane.“

Současný biskup Abancay připomněl „mnoho hodin, které biskup Pelach strávil na koňském hřbetě na horách Yauyos a Huarochiri. Byly to apoštolské a misionářské cesty: hodiny katechismu, zpovídání, slavení Mše svaté, navštěvování nemocných a chudých.“

Biskup Sala řekl, že „jako první kněz Kněžské společnosti Svatého kříže také pomáhal růst Dílu a svojí věrností prošlapal cestu dalším. Usiloval o svatost oddaností službě kněze a biskupa. V Opus Dei, jak sám říkal, nachází člověk nejlepší místo k životu i k umírání.“

Dodal, že „v těžké chvíli,“ přijal od sv. Josemaríi „radu a povzbuzení, aby založil diecézní seminář pro formaci kněží v této zemi, který přinesl tolik dobrého ovoce.“

Biskup Sala řekl, že jeho předchůdce měl „velký soucit se zástupy,“ který jej vedl „k založení mnoha sociálních

děl, jako je Domov seniorů, který založil s pomocí Matky Celiny, bosé karmelitky. Ve vlastním autě shromažďoval žebráky spící na ulici. Pro péči o malomocné a nejubožejší z nemocných vytvořil Zdravotní centrum svaté Terezie. Zakládal rezidence pro studenty a zdravotní kliniky.“ A to všechno dělal, dodává biskup z Abancay, podle motta sv. Josemaríi: „skrýt se a zmizet, aby zářil pouze Ježíš.“

„Jeho láska k chudým vynikala velkou evangelijní hloubkou: člověk musí navštívit Abancay, aby poznal velikost Eniqueho duše,“ napsal kardinál Juan Luis Cipriani, primát Peru, v článku publikovaném v časopise *El Comercio* 2. srpna 2007.

Kardinál Cipriani ve svém článku dále podtrhl jeho „podnikavý talent a jeho prostotu, která dokázala pohybovat horami.“ „Přivedl tisíce mužů a žen každého věku a všech

sociálních podmínek k Bohu. Byl stále stejný, ať jel na hřbetě koně či muly v Andách na misi ve výšce přes tři a půl kilometru, usmíval se na dítě, věnoval se umírajícímu, nebo hlubokým hlasem zpíval o kráse hor, kterými projížděl. Měl čistou duši, průhlednou a vznešenou, planoucí láskou k Bohu a ke všem lidem.“

Podle kardinála „považoval vzdělávání ve víře za velmi naléhavý úkol, reflektovaný v monumentálním díle Pelachova-Kunherova katechismu, kterého se prodalo více než 100 000 kopií. Další pomůckou, kterou vytvořil, byla kniha modliteb a písní, *Devocionario Rezar y Cantar*, která se stala prospěšnou mnohým našim ‘campesino’, bratřím a sestrám v Andských horách.

(z Romana 46)

Romana 46

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
vysoko-v-peruanskych-andach/](https://opusdei.org/cs-cz/article/vysoko-v-peruanskych-andach/)
(05.04.2025)